

[Weikop.]

sager som muligt, inden rigsdagen bliver sendt hjem, og udfra det synspunkt har jeg altså ment, at vi kunne spare på tryksagerne også her. Men nu kan vi jo vente og se, når materialet til sin tid fremkommer, hvorledes offentligheden vurderer det, om man vurderer det, som jeg siger; eller man vurderer det på anden måde.

Lars P. Jensen: Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger til andre ordførere end det ærede medlem hr. Weikop. Til ham vil jeg gerne sige, at om den avancestigning, vi har nævnt i vor betænkning, de 17 pct., er der ingen grund til at gå ind i en dybere diskussion, idet tallene både i regeringens økonomiske plan og i meddelelserne fra prisdirektoratet taler for sig selv. Det ærede medlem hr. Weikop har nogle gange citeret, hvad vore ministre tidligere har sagt om prislovgivningen. Nu synes jeg, det ærede medlem hr. Weikop skulle være den sidste til at komme med citater om, hvad der er sagt før i tiden om den pågældende sag. Jeg synes, det ærede medlem netop i forbindelse med prislovgivningen skulle læse sagens akter igennem og se, hvor svingende det konservative folkepartis stilling til denne lovgivning har været gennem tiderne. Jeg vil minde det ærede medlem om, at da loven i 1930—31 blev fremsat, strittede man imod fra konservativ side, og Christmas Møller sagde dengang, at der var ingen brug for nogen som helst kontrol med monopoler og prisaftaler, for man havde ingen monopoler og prisaftaler. I 1936—37 da prisaftaleloven blev gennemført, stemte man fra konservativ side imod, og senere har man fra konservativ side sagt, at man håbede, man kunne vende tilbage til den lov, man før i tiden bekæmpede så voldsomt.

Det ærede medlem har endvidere i sine spørgsmål i udvalget ønsket at få en ændring af prisloven, således at man vendte tilbage til 1937-loven, den lov, man ikke ville have og kæmpede imod, dengang den blev vedtaget, og så få en lov for ekstraordinære prisstigninger.

Jeg kunne iøvrigt også fristes til at spørge det ærede medlem hr. Weikop: Gennemførte han alt det i sin tid, da han var minister, som han krævede, dengang han var ordfører for det konservative folkeparti? Jeg kunne henvise til sp. 1432 i folketingstidenden for 1950—51, hvor han selv kritiserede visse bestemmelser i prisloven. Benyttede han sin ministertid til at ændre disse bestemmelser? Når vi fra vor side har ønsket en anden opbygning af prisloven, er årsagen

den, at prisaftaleloven, som det er sagt, hviler på 1937-loven, hvorpå der så er bygget op gennem ekstraordinære foranstaltninger, medens der samtidig er trukket fra i henhold til afviklingskommissionens bestemmelser. Endvidere blev der yderligere afviklet i det udvalg, der blev nedsat, umiddelbart efter at afviklingskommissionen havde gjort sig gældende. Når det ærede medlem hr. Krag ved tidligere lejligheder har sagt, at loven var et instrument, han kunne bruge, således at kommende prisstigningstendenser kunne holdes under kontrol, er jeg sikker på, at det ærede medlem vil sige det samme i dag, for det er rigtigt, at administrationen af prisloven har den styrke, som man nu lægger i den, og vi har jo netop set, hvorledes administrationen af den samme prislov kan være forskellig. Vi har fra socialdemokratiets side med den samme prislov i hånden skærpet administrationen gennem den skrivelse, jeg henviste til i mit første indlæg, og det ærede medlem hr. Weikop har i sin administration ved afgørelsen af havregryns-sagen svækket prisloven, den prislov, som havde den samme ordlyd.

Jeg skal ikke gøre nogle bemærkninger til de andre ordførere, men blot til det ærede medlem hr. Aksel Larsen sige uden at kommentere hans ændringsforslag, at mit parti vil undlade at stemme for dem.

Anker Lau: Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Jeg har blot en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Rager, der var utilfreds angående det materiale, som han havde ønsket skulle foreligge i dag. Jeg er enig i de udtalelser, det ærede medlem hr. Weikop har fremsat. Jeg synes dog, jeg må tilføje, at vi også må have lov til at pege på, at man skal være lidt forsigtig, når det kommer frem, da man anser en del af det for at være forældet, og det også vil blive brugt udenfor denne sal.

Det, der bevirker, at jeg har taget ordet, er en bemærkning af det ærede medlem hr. Rager, som måske kunne blive misforstået, og det vil jeg nødig have. Det ærede medlem sagde sådan noget som, at når dette materiale ikke forelå her i dag, var grunden — sagde man —, at trykkeriet ikke kunne overkomme det. Jeg vil blot her fastslå, at dette ikke alene er noget, man siger, men således er det.

(Kort bemærkning).

Rager: Ja, det er udmærket, at det ærede medlem hr. Weikop vil spare, men jeg vil